

ולדעת רבי – כל דבר שמותר לו לעשותו ביום טוב, מותר לו לתקנו ביום טוב להיות מותר בו גם בשבת, ומאחר שביום טוב מותר לטלטל בחצר, **יכול להניח בו עירובי חצירות**, להיות מותר בטלטול החצר גם בשבת. **אבל** דבר שאסור לו לעשותו ביום טוב, אינו יכול לתקנו ביום טוב להיות מותר בו בשבת, ומאחר שביום טוב אסור לצאת חוץ לתחום, **אינו יכול להניח בו עירובי תחומין** לשבת [=מפני שאתה אוסרו בדבר האסור לו, ואי אתה אוסרו בדבר המותר לו].

כך היו שונים מחלוקת זו בבבל, שרבי מתיר להניח עירובי חצירות, וחכמים אוסרים. **ורבי אליעזר לא היה לומד כן**, ולפיכך שלח לגולה, לומר, לא כמו שאתם שונים בבבל, רבי מתיר וחכמים אוסרים, **אלא רבי אוסר וחכמים מתירים**.

ומבואר, שלדעת רב, הלכה כתנא קמא. ולדעת שמואל, הלכה כרבי. ונסתפקו אם רב שמואל היו שונים כמו בבבל, ונמצא רב מחמיר ושמואל מיקל, או שהיו שונים כמו בארץ ישראל, ורב מיקל ושמואל מחמיר.

- ומתחילה רצו לפשוט ספק זה, ממה שהקפיד רב על רב תחליפא בר אבדימי שעשה כשמואל, ואמר עליו שהוראתו זו יש בה קלקול, ואם כן, ודאי היקל ולא החמיר, שאם החמיר, אין כאן קלקול.

- ודחו זאת ואמרו, שיתכן שרב תחליפא החמיר לומר שאין מערבים, ורב הקפיד עליו, כי לדעתו יש בכך קלקול, לאלו שישכחו שאין עירוב, ויוציאו בלא עירוב.

ומסקנת הגמרא, אמר רבא אמר רב חסדא אמר רב הונא, **הלכה כרבי, ולאסור**, כלומר כמו ששנו בארץ ישראל שרבי מחמיר ואומר שאין מערבים גם עירובי חצירות.

דף י"ז

תפילת יום טוב שחל בשבת

יום טוב שחל ביום חול, בכל תפילות העמידה אומרים **שבע ברכות**, **שלוש ראשונות**, אבות, וגבורות, וקדושת השם, **ושלוש אחרונות**, עבודה, והודאה, ושלום, **וברכת קדושת היום** [=מקדש ישראל והזמנים] **באמצע**.

וכמו כן בשבת שאין בה יום טוב, בכל תפילות העמידה אומרים **שבע ברכות**, **שלוש**